

Ἀυτόγραφος διαθήκη τοῦ ἱερομονάχου ἀρχιμανδρίτου Νικοδήμου, Φιλιππουπολίτου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ Κουκλένης ἐπὶ τῆς Ροδόπης καὶ μεγάλου εὐεργέτου τῆς Ἑλλ. κοινότητος Φιλιππουπόλεως. 1)

«Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, τὸ ὑπερευλογημένον καὶ ὑπερένδοξον, Ἀμήν. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1852 : 2)

Ὁ ἐπουράνιος Θεὸς ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἀγαθὰ, ἵνα μεταχειριζόμεθα αὐτὰ ἕκαστος καὶ εἰς τὴν ἰδίαν του χρῆσιν καὶ διὰ νὰ μεταδίδη ἐξ αὐτῶν καὶ εἰς ἄλλους· καὶ ζῶν μὲν νὰ ἔχη αὐτὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, ὅσα ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν θεόν, μετὰ δὲ θάνατον νὰ ἀφίγη αὐτὰ ἐκεῖ, ὅπου θέλει.

Συλλογιζόμενος λοιπὸν καὶ ἐγὼ ὁ ἡγούμενος τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κουκλένης Νικόδημος, ἀρχιμανδρίτης τοῦ πρώην ἁγίου Φιλιππουπόλεως μακαρίτου Νικηφόρου, τὸ ἄωρον τοῦ θανάτου, ἔτι σῶας ἔχων τὰς φρένας μου, ἐστοχάσθην νὰ κάμω τὴν παροῦσάν μου διαθήκην καὶ νὰ ἀφήσω τὰ παρὰ θεοῦ δεδομένα μοι καὶ ἀνά χεῖράς μου εὐρεθέντα τε ὑπάρχοντα μετροητὰ χρήματα καὶ δι' ὁμολογιῶν εἰς διωρισμένα πρόσωπα καὶ εἰς διωρισμένους ἱεροὺς τόπους. Καὶ πρώτον μὲν παρακαλῶ τὸν πανάγαθον θεὸν καὶ πολυεύσπλαγχνον

1) Ἡ διαθήκη εὐρέθη ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς οἰκογενείας Γκιουμουσγκερδάνη, ἧς ὁ Μιχαήλ-βέης ὠρίσθη ὑπὸ τοῦ διαθέτου εἰς τῶν τεσσάρων ἐκτελεστῶν.

2) Ἀνωθι τῆς ἀρχῆς ἀριστερόθεν εἶναι ἀποτετυπωμένη ἡ σφραγὶς τῆς μονῆς τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κουκλένης κυκλοτερῆς, ἐν ἧ ὀρθοὶ οἱ ἅγιοι, ὡς συνήθως ἀγιογραφοῦνται, μετὰ τῶν φωτοστεφάνων περὶ τὴν κεφαλὴν των καὶ τῶν ἐπιγραφῶν ΚΟΣ—ΔΑ, κύκλω δὲ ἡ ἐπιγραφή † ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΥΚΛΑΙΝΗΣ. Εἶτα ἀκολουθεῖ κενὸς χῶρος, ἐν ᾧ ἔδει νὰ τεθῆ ἡ ὑπογραφή τοῦ Μητροπολίτου Φιλ(ιπ)πόλεως, ὡς ὀρίζεται ἐν τῇ διαθήκῃ. Ἑλλείπουσιν ὡσαύτως ἐν τῷ τέλει τῆς διαθήκης αἱ ὑπογραφαὶ τῶν τεσσάρων ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης.

Ἡ ἱερά τῆς Φιλιππουπόλεως μητρόπολις καὶ οἱ κώδικες αὐτῆς

99

ἔξ ὅλης μου τῆς ψυχῆς καὶ καρδίας καὶ ἔξ ὅλης μου τῆς δυνάμεως καὶ διανοίας μου προσπίπτων εἰς τὸ ἄμετρον πέλαιος τῆς εὐσπλαγγίας αὐτοῦ, ὅπως μὴ δώσῃ μοι καὶ ἀνταποδῶσῃ κατὰ τὰ κακὰ καὶ αἰσχροῦ μου ἔργα, ἀλλὰ νὰ μὲ ἐλεήσῃ κατὰ τὸ μέγα ἔλεος αὐτοῦ καὶ νὰ μοι συγχωρήσῃ ὅλα τὰ ἁμαρτήματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, ὅσα εἰς αὐτὸν ἡμαρτον ἐκ νεότητός μου μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ ὥρας ταύτης. Δεύτερον δὲ παρακαλῶ ὅλους τοὺς ἐν Χριστῷ συναδέλφους μου καὶ συλλειτουργοὺς, ἱερομονάχους, καὶ μοναχοὺς, συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς, μικροὺς τε καὶ μεγάλους, ἔξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ καρδίας μου, εἰς ὄσους ἔσφαλα ὡς ἄνθρωπος ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ τῇ διανοίᾳ, νὰ μοι συγχωρήσωσι καὶ αὐτοὶ ὅλοι τὰ σφάλματά μου, ἵνα συγχωρήσῃ καὶ αὐτοὺς ὁ πανάγαθος θεὸς τὰ ἴδια αὐτῶν ἁμαρτήματα. Καὶ τρίτον σαφηνίζω σημειῶν ὅλην μου τὴν κατὰστασιν, ἣν μοι ἐξάρτισεν ὁ πανάγαθος θεὸς καὶ εὐρίσκειται εἰς τὰς χεῖράς μου κατὰ τὸ παρὸν εἰς μὲν μετρητὰ, ὅπου εἶναι εἰς τὸ κυπαρισσένιον μου σινδούκιον, ὅπου εἶναι καὶ τὰ φορέματά μου, εἰς ἓνα μουσιμῶν ῥαμμένα καὶ βουλωμένα *ματζιανοβενέτικα κομμάτια ἐξακόσια : 600 τῶν ἀριθμῶν*, ὅπερ συμποσοῦνται εἰς γρόσια χιλιάδας *τριακόσια*, τ' ε. 3..., ἔξ ὧν τὰς μὲν *δέκα πέντε* χιλιάδας θέλουν κρατήσῃ οἱ κάτωθεν γεγραμμένοι μου ἐπίτροποι μεταχειριζόμενοι καὶ ὑπερασπιζόμενοι αὐτὰς μετὰ τὸν ἀνήκοντα αὐτῶν τόκον μέχρι καιροῦ τινος, καὶ ἂν τύχῃ ὁ διάδοχος μου νὰ εἶναι ζηλωτῆς τοῦ μοναστηρίου καὶ θεομουργὸς εἰς τὸ νὰ προετοιμάσῃ μερικὴν ἕλην ἢ περὶ τῆς μενούσης λοιπῆς σσαθρωμένης οἰκοδομῆς ἢ περὶ τῆς ἰατρικῆς τῆς ἐκκλησίας τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου (καὶ) ἀνακαινίσεως, τότε θέλουν δοθῶσιν ὁμοῦ μετὰ τὸν τόκον των ἀνὰ δώδεκα τὰ $\frac{1}{100}$, τὰς δὲ ἄλλας 1...θέλουν τὰς διανεῖμει εἰς τρία μερίδια· τὰς *ἑξ (χιλιάδας)* θέλουν δώσει τῇ Ἑλληνικῇ σχολῇ, τὰ μὲν χίλια γρόσια διὰ ἐξόφλησιν τῆς χρεωστικῆς μου ὁμολογίας, τὰς δὲ *πέντε χιλιάδας* θέλουν δώσει τῇ σχολῇ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Παρασκευῆς· καὶ τὰς ἄλλας πάλιν θέλουν διανεῖμει εἰς τρία, *χίλια γρόσια* νὰ δοθῶσι τῇ τοῦ Μαρασίου σχολῇ καὶ *χίλια* τῇ τοῦ Κασσι—Γιακῶ σχολῇ καὶ τὰ *ἐπίλοιπα* νὰ δοθῶσι τῇ νεωστὶ συστηθείσῃ σχολῇ τῶν κορασίων. Ἔως ὅδε δίδεται τέλος τῶν μετρητῶν τῆς καταστάσεώς μου.

Καὶ ἔρχεσθε (εἰς) τὰ τῶν ὁμολογιῶν, ὅπου ἔχω νὰ λαμβάνω δικαίως κατὰ τὴν τῆς ἀνθρωπότητος δόσοληψίαν μου καὶ καθὼς θέλουν φανῆ εἰς τὰ ἔγγραφα των καὶ εἰς τὰς ἀποσημειώσεις μου, τί καὶ πόσα ἔδωσα αὐτοῖς καὶ τί ἔλαβον παρ' αὐτῶν: Εἶναι δύο ὁμολογίαι τοῦ Χ' Κάλτισιου, *χιλιάδες* *δικτῶ* καὶ *πεντακόσια*, κεφάλαιον ἀπὸ 1848 ἕως 1851 Νοεμβρίου 15. Θεωρῶντας τὸν λογαριασμὸν ὅλης τῆς δόσοληψίας, ὅπου εἴχομεν ἀναμεταξὺ μας τριάντα παρελθόντων χρόνων, ἔμειναν νὰ μοι δίδῃ με κεφάλαιον καὶ τόκον τῶν δύο αὐτῶν ὁμολογιῶν του καὶ τῆς ἄλλης δόσοληψίας ἀκόμη *ἔνδεκα χιλιάδας καὶ ἑπτακόσια πέντε γρόσια*, δηλ. λέγω ἄσπρα 11705 ἕως τῆ 15ῃ Νοεμβρίου τοῦ

1852 ἔτους. [Τὸ ποσὸν τοῦτο διατίθεται ὡς ἑξῆς : 1000 γρ. διὰ τὸν μητροπολίτην Φιλιππουπόλεως, 700 διὰ τοὺς ἐν τῇ μητροπόλει ἐργαζομένους ἱερωμένους καὶ κοσμικοὺς, 500 διὰ τὸ νοσοκομεῖον τῆς Κοινότητος, 2500 διὰ χρέος πρὸς τὴν ἀυταδέλφην του Ἑλένης, 1880 ὡσαύτως διὰ χρέος πρὸς τὴν ἑξαδέλφην του Εὐγενίαν Ἀνωτίου καὶ 700 διὰ μισθὸν εἰς τὴν ὑπερέτριάν του Ἄνναν. Ἐν ὅλῳ 11.700 γρόσια]. [Τὰ ἐν τῷ κιβωτίῳ ἐνδύματά του κληροδοτοῦνται εἰς τοὺς συγγενεῖς του πρὸς τέλεσιν μνημοσύνου του διὰ κολύβων. — Ἐτέρας ὁμολογίας ἐκ 1000 γρ. Ἀργυρίου Λαδάτσογλου πρὸς αὐτὸν διατίθενται ἀνά 500 γρ. εἰς τὰς ἐπὶ τῆς Ροδόπης μονὰς τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κρυζίμων Κύρου καὶ Ἰωάννου καὶ τῶν Εἰσοδίων τῆς Παναγίας πρὸς μνημοσύνον του, Νικοδήμου ἱερομονάχου, γονέων καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ. — Ἐτέρας ὁμολογίας ἐκ 1500 γρ. Κωνστ. Παπᾶ Ἀργυρίου πρὸς αὐτὸν διατίθενται τὰ μὲν 100 γρ. εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τῶν ἁγίων Θεοδώρων Περιστῆζης πρὸς μνημοσύνον του, τὰ δὲ 500 γρ. διὰ χρέος πρὸς τὸν ράπτην του. Ἐτέρας ὁμολογίας ἐκ 2200 γρ. Νικολάου Ἀργυρίου καὶ τοῦ υἱοῦ του Κωνσταντίνου πρὸς αὐτὸν διατίθενται τὰ μὲν 200 γρ. πρὸς ἑξαδέλφον του Γεώργιο Ἀργυρίου, τὰ δὲ 1000 εἰς τὴν ἀνεψιάν του Ἑλένην Δημητρίου Μποσματζίου ὀρφανήν, πρὸς προίκισίν της, τὰ δὲ 1000 χαρίζονται εἰς τοὺς ἑξαδέλφους του, τοὺς ὀφειλέτας τῆς ὁμολογίας Νικολάου Ἀργυρίου καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον. — Ἐτέρων πέντε ὁμολογιῶν ἐκ 3000 γρ. καὶ πλειόνων, τευσάρων ἱερέων καὶ τοῦ ἀμαξήλατου τοῦ μητροπολίτου πρὸς αὐτὸν, διατίθεται τὸ μὲν ἡμισυ τοῦ ποσοῦ διὰ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὀκτὼ ἐκκλησιῶν τῆς Φιλιππουπόλεως πρὸς τέλεσιν σαρανταλειτοῦργου, τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ διὰ τὰς ἐκκλησίας τῆς αὐτῆς πόλεως ¹⁾. Δόξα τῷ τρισυποστάτῳ θεῷ, τῷ ποιητῇ τῶν ἀπάντων καὶ πλάστη μου, τῇ παναγᾷ αὐτοῦ εὐδοκίᾳ καὶ συνεργίᾳ τοῦ παναγίου πνεύματος ἕως ἄρτι στοχαζομαι ὅτι καλῶς διαταξάμην τὰς ἐν Φιλιππουπόλει δοσοληψίας μου κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν καὶ καθαρὰν συνείδησιν.

Ἐπεὶ δὲ τὸν θεῷ ἔρχομαι διατάττων καὶ τὰς ἐν Στενιμάχῳ δοσοληψίας μου. [Ὁμολογίας ἐκ 5000 γρ. τοῦ Ἀποστόλου Γεωργίου Τζιώτογλου πρὸς αὐτὸν διατίθενται τὰ μὲν 2000 γρ. διὰ τὴν ἐν Στενιμάχῳ σχολήν, τὰ δὲ 2000 διὰ τὴν ἐν Ἀμπελίῳ καὶ τὰ 1000 διανέμονται] τοῖς ἐν τῷ μοναστηρίῳ Κουκλένης ἑνασκουμένοις συνδέλφοις μου καὶ πνευματικοῖς τέκνοις τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ [πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ μνημοσύνου] κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἐκκλησίας· δίδονται ἐκάστῳ ἀναλόγως κατὰ τὸ ἐπάγγελμά του διὰ τὸ νὰ μοι συγχωρήσωσιν εἰς ὅσα τοὺς ἐπέληξα ἐνίοτε ὡς ἄνθρωπος δικαίως ἢ ἀδίκως ὀφειζόμενος κατ' αὐτῶν καὶ ὁ πολυεύσπλαγχνος θεὸς θέλει συγχωρήσει αὐτοῖς. [Ἐτέρων δύο ὁμολογιῶν γρ. 10.000 τοῦ Χατζῆ Σταύρου Δημητρίου Καζαν-

1) Τὰ ἐν ἀγκύλαις εἶναι περιλήψεις τῶν ἐν τῇ διαθήκῃ διατεταγμένων γενόμενα ὑπὸ τοῦ ἐκδότου χάριν συντομίας.

τζιόγλου καὶ δύο ἄλλων ὁμολογιῶν γρ. 1.500 συγγενῶν του πρὸς αὐτὸν τὰ μὲν 3500 γρ. διατίθενται διὰ χρέος τοῦ διαθέτου καὶ τοῦ μοναστηρίου του πρὸς τὴν Χ'' Θεοφανῶ Χ'' Παναγιώτου, τῶν δὲ ὑπολοίπων 8000 γρ. διατίθενται 1000 διὰ τὴν ἱερὰν μονὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου Μπελασιτίτζης, 1000 διὰ τὴν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς Μολδάβας, 1000 διὰ τὴν τοῦ ἁγ. Κηρύκου καὶ Ἰουλίας Βοδενῶν, 3000 διὰ τὴν σταυροπηγιακὴν τῆς Πετριτσονιτίσσης, τῆς τοῦ Βατσκόβου ἐπονομαζομένης], οἱ δὲ ἐνασκούμενοι ἐν ταῖς ἱεραῖς ταύταις μοναῖς συνάδελφοί μου θέλουν καταγράψει εἰς τὸς παρρησίας των διὰ νὰ μνημονεύουν εἰς τὰς ἱεράς των τελετὰς τὸ ὄνομά μου Νικοδήμου, γονέων καὶ ἀδελφῶν, [1000 διὰ τοὺς ἱερεῖς τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν τοῦ Στενιμάχου πρὸς τέλει σαρανταλειτούργου εἰς μνημόσυνόν του καὶ 1000 χαρίζονται τῷ προειρημένῳ Χ'' Σταύρῳ Καζαντζιόγλου]. διὰ νὰ μὴν δυσαρεστῆται διὰ τὸν τόπον, ὅπου ἀνεβιβάσθη, ἐπειδὴ τὸ σφάλμα εἶναι τοῦ ἰδίου, ἂν ἐπληρώνετο ἐν καιρῷ, δὲν ἀνεβιβάζετο· ὁ λογαριασμός, λέγω, εἶναι ἁγιασμός, ὅταν εἶναι δικαίως, ὅταν δὲ ἀδίκως, τότε γίνεται παροξυσμός. Ἴδου σὺν Θεῷ ἁγίῳ διέταξα καὶ τὰς ἐν Στενιμάχῳ δοσοληψίας μου.

Πρὸς τοὺτους εἶναι δύο κουτία ἱερῶν λειψάνων τοῦ μακαρίτου παπᾶ Ἰωάννου καὶ εἰς σταυρὸς ἀργυρόχρυσος, τὰ ὁποῖα τὰ ἔχω παρμένα ἔτι ζῶντος ἀληθώνοντας τὸ χρέος του γρ. δύο χιλιάδας καὶ ἑκατὸν ἑνδεκα (2111) καὶ ἔμειναν ἐπάνω μου· μετὰ δὲ τὸν θάνατόν του ἐμίτησα τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ αὐταδέλφῃ δι' ἐπιταγῆς τοῦ μακαρίτου ἁγίου Φιλιππουπόλεως Νικηφόρου γρ. ἑπτακόσια (700) καὶ τῷ μακαρίτῳ Δημητρίῳ Χ'' Μήλκου ἄλλα ἑξακόσια (600) καὶ ἐξαφλήθη τὸ χρέος του· ὥστε συμποσοῦνται ὅλα τὰ γρόσια, ὅπου ἔδωσα σοῦμμα ἄσπρα 3411 καὶ χωριστά, ὅπου ἐχρεωστοῦσεν εἰς τὸ μοναστήριον διὰ τὸ τοῦ Χάσκιγιου ταξείδιόν του. Ὅθεν διατάττω ἢ μὲν σιδηρένια θήκη μετὰ τοῦ σταυροῦ νὰ δοθῶσι τῇ ἱερᾷ καὶ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς Παναγίας Βατσκόβου εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ τε καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς γνησίων τέκνων ὄντων τῆς αὐτῆς μονῆς· ἢ δὲ ἀργυρᾷ θήκῃ καὶ ὁ ἕτερος σταυρὸς μετὰ τῆς ἀργυρᾶς θήκης, ὃν ἔχω προίκισμα παρὰ τοῦ μακαρίτου γέροντός μου, ἔτι ἐν πολυκάνδηλον, τὸ ὁποῖον ἔχω ἀγοράσει παρὰ τοῦ Νεοφύτου Μάρκου διὰ (1000) χίλια γρόσια, αὐτὰ θέλουν μείνει ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κουκλένης, τῇ δευτέρᾳ μου μετανοίᾳ, ὡς προίκισμα ἡμέτερον, καθὼς καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα μετὰ τοῦ σταυροῦ των, κτήματα μὲν δυνάμει τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, ἐπιμελεῖα δὲ καὶ δαπάνη ἡμετέρᾳ.

Δι' ὅλα αὐτά, ὅπου διέταξα, καθὼς εἶπον ἄνωτέρω, εἰς τὰ διωρισμένα πρόσωπα καὶ διωρισμένους ἱεροὺς τόπους, ἀφίνω ἐπιτρόπους πρῶτον μὲν τὸν τζελεμπῆ Μιχαλάκιν Ἀθανασίου Γκιουμοῦς—Γκερδάνου, δεύτερον τὸν κύριον Γιάνκον Ἀθανασίου Κοτζιάζη, τρίτον τὸν συνάδελφόν μου Ἰωάννην Μουσικὸν καὶ τέταρτον τὸν κύριον Βασιλάκιν Παπάζογλου, ἕξ ὧν ζητῶ τὴν συγγνώμην διὰ τὸ βάρος, ὅπου τοὺς ἐπιφορτίζω, καθ' ὅτι καὶ ζῶντός μου πολ-

λάκις τοὺς ὑπερεβάρυνα εἰς κάθε ἀνάγκην τοῦ μοναστηρίου. Ὅθεν καὶ μετὰ τὸν θάνατόν μου εὐέλπις εἶμι ὅτι ὡς ζηλωταὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ ἄοκνοι θέλουν ἐπιστατήσῃ δίδοντες καλὸν τέλος τῆς πενιχρᾶς μου διαταγῆς ἀπαρασαλεύτως. Καὶ ὅποιος τῶν οἰκιακῶν καὶ συγγενῶν μου ἤθελε διασειεῖ τὴν διαθήκην μου ταύτην καὶ τὴν μεταβάλλει ἀπὸ ὅσα διώρισα. θέλει ἔχει τὴν κατάραν τοῦ θεοῦ καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Εἰ δέ τις ξένος φιλοτάραχος θελήσει νὰ βάλῃ σκάνδαλα εἰς τοὺς συγγενεῖς μου νὰ χαλάσωσιν αὐτήν, νὰ ἔχωσι τὴν ὀργὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν βεβαιωτέραν καὶ ἀσφάλειαν στερεωτέραν ἔβαλον ἄνωθεν μὲν εἰς τὴν ἀρχήν, ὅπου θέλει γένοι καὶ ἡ ἐπιβεβαίωσις τοῦ σεβαστοῦ μοι γέροντος ἁγίου Φιλιππουπόλεως, τὴν τοῦ μοναστηρίου ἱερὰν σφραγίδα, κάτωθεν δὲ προσεβεβαίωσα μετὰ τῆς ἰδίας μου σφραγίδος βάζοντας καὶ τοὺς ὑπογεγραμμένους μάρτυρας. Ὁ Νικόδημος ἀρχιμανδρίτης καὶ ἡγούμενος τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κουκλένης»¹⁾).

Ἄρ. 52

Ἀναφορὰ τῶν Ἑλλήνων Φιλιππουπολιτῶν πρὸς τὸ οἰκονομ. πατριαρχεῖον καὶ τὴν ἱερὰν σύνοδον ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1867 κατὰ τοῦ ψηφισθέντος ἀπὸ ἐπιταξίας καὶ μὴ ἐρχομένου εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ μητροπολίτου Φιλιππουπόλεως κ Παπαρρέτου ἀπὸ Σάνθης, ὡς βουλγαρίζοντος.

Πρὸς τὸν παραγιώτατον καὶ θεϊώτατον οἰκουμενικὸν πατριάρχην κύριον κύριον Γρηγόριον καὶ τὴν περὶ Αὐτὸν ἁγίαν καὶ ἱερὰν σύνοδον.

Παραγιώτατε δέσποτα,
ἁγία καὶ ἱερὰ σύνοδος,

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ καθυποβάλλοντες ὑπ' ὄψιν τῆς Ὑ. Θ. Πα-

1) Κάτωθεν τῆς ὑπογραφῆς φέρονται ἀποτετυπωμένοι αἱ σφραγίδες τοῦ διαθέτου διαμέτρου 0.05 τοῦ μ. Ἡ μὲν ἔχει μεταξὺ ἀνθέων τὸ μονόγραμμα ΑΡΧ, ὑφ' ὃ περισσότερὰ, περὶ ἣν κάτωθεν ἡμισιέφανος, ἡ δὲ μεταξὺ ἀνθέων τὸ μονόγραμμα ΝΚΜΔ, ὑφ' ὃ ἄνθη. Ἐκκαθαρισθείσης τῆς περιουσίας τοῦ διαθέτου ὑπὸ τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τῷ 1864 τὸ πρὸς τὴν μονὴν καὶ τὴν κοινότητα ἐν γένει κληροδοτήμα του μετὰ τῶν τόκων ἀνήλθεν εἰς γρ. 81.479. Ἀποφάσει τῆς δημογεροντίας ἰδρῦθη δι' αὐτοῦ ἐν τῇ συνοικίᾳ τῆς ἁγίας Κυριακῆς ἡ φερώνυμος τοῦ εὐεργέτου ἀλληλοδιδασκτικῆ σχολῆ μεταβληθεῖσα τῷ 1876 εἰς νηπιαγωγεῖον. Κατὰ βιβλίον, ἀποκείμενον νῦν ἐν τοῖς χειρογράφοις τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Φιλ)πόλεως, ληφθὲν πάντως ἐκ τῆς ἑλλ. μητροπόλεως, τὰ ἔξοδα τῆς οἰκοδομήσεως τῆς σχολῆς πάντα ἀνήλθον εἰς γρόσια 43.057.75, ἐπιστατοῦντος ἐμμίσθως τοῦ Ν. Φωτεινοῦ καὶ ταμιεύοντος τοῦ προκρίτου Ἰωάννου Ἀλ. Κοτζιάσογλου, τοῦ δευτέρου ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης τοῦ ἀοιδίου.

Μερὶ τῆς μονῆς τῶν ἁγίων Ἀναργύρων ἴδε: Μυρτ. Ἀποστολίδου, Ἀρχεῖον Ἐθρακικοῦ Λαογρ. Ἐθναυροῦ, τόμ. Β' ἔτ. 1935—36, σελ. 16—40.

Ἡ ἱερά τῆς Φιλιππουπόλεως μητρόπολις καὶ οἱ κώδικες αὐτῆς 81

νῆς Κοιμητοῦ τότε προσήνεγκε γρ. 1200, ὁ Στάντζος Ἰωάννου 200, ὁ Ἅγιος Γεωργίου 250, ὁ Ἱ. Νεμτσόγλου 600. Οἱ ἀδελφοὶ Γκέσογλου οὐδὲ ὄβολόν. Ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας.

Ἄρ. 45

**Διοριστικὸν ὑπὸ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως
ἐφόρου ἐφ' ἐκάστου τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ κειμένων εὐαγῶν μοναστηρίων**
(ἀριθ. πρωτ. 357)

Ἐντιμότητε κύριε Κωνταντίνε Πατερικέ, τέκνον ἡμῶν ἐν Κυρίῳ λίαν ἀγαπητὸν καὶ περιπόθητον χάρις εἴη τῇ ὑμετέρα τιμιότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ θεοῦ, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή, εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Ἔθος ἐπεκράτησεν ἐνταῦθα, ὥστε ἐφ' ἐκάστου τῶν εὐαγῶν μοναστηρίων, τῶν ἀνὰ τὴν ἡμετέραν περιφέρειαν κειμένων, νὰ διορίζονται καὶ ἔφοροι ἐκ τῶν γεινιαζουσῶν χωρῶν καὶ πόλεων, ἄνδρες εὐπόλητοι, χρηστοὶ καὶ τίμιοι, θεοφοβούμενοι καὶ εὐλαβεῖς, ἔργον ἔχοντες α'.) τὸ νὰ ἐπιτηρῶσιν ἐξ ἀπόπτου τὴν ἠθικὴν πορείαν τοῦ ἡγουμένου καὶ κατὰ τὴν ὕλικὴν διαχείρισιν νὰ μὴ συμβαίῃ κατάχρησις τις καὶ ἅμα ἤθελον παρατηρήσει τοιοῦτόν τι συμβαῖνον νὰ σπεύδωσιν ἢ δι' ἰδίων συστάσεων καὶ συμβουλῶν νὰ προλαμβάνωσι τοῦτο, ἢ νὰ εἰδοποιῶσι τὴν μητρόπολιν, ἣτις ἐστὶν ὁ κυριάρχης τῶν μοναστηρίων, διὰ νὰ λαμβάνῃ τὰ κατάλληλα μέτρα, καὶ β'.) κατὰ τὴν ἐτησίαν ἐξέλεξιν τῶν λογαριασμῶν, γινομένην ἀειπατε ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου, παρόντες μετ' αὐτοῦ παρέχωσιν αὐτῷ τὰς ἀναγκαῖας βοηθητικὰς τῆς πείρας αὐτῶν πληροφορίας εἰς ἀκριβεστέραν καὶ ἐντελεστέραν ἐξέλεξιν αὐτῶν. Γενικῶς δὲ συνιστῶσι τῷ μητροπολίτῃ τὰς ἐπενεκτέας βελτιώσεις τῷ ἐφορονομένῳ μοναστηρίῳ, ὅσας ἢ πείρα ἤθελε καταδείξει ὡς ὠφελίμους πρὸς τὴν ἀγαθὴν καὶ εὐδόκιμον ὑπαρξίν καὶ πορείαν τοῦ μοναστηρίου.

Τῷ ἔθει τούτῳ ἐπόμενοι καὶ ἡμεῖς προεξελεξάμεθα τὴν ὑμετέραν ἐντιμότητα μεταξὺ τῶν κατοικῶν Φιλιππουπόλεως καὶ ἐν τῷ κυριαρχικῷ ἡμῶν δικαιώματι διορίζομεν ἡμᾶς ἔφορον ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου ἐνοριακοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ὡς ἄνδρα καὶ πολλαχόθεν ἡμῖν συσταθέντα, ἀλλὰ καὶ ἡμῖν ἐγνωσμένον, ὡς ἔχοντα τὰ ἀνωτέρω διαγραφόμενα προσόντα, καὶ ἱκανὸν καὶ ἄξιον, ἵνα μετέλθῃτε λίαν εὐδοκίμως τὸ ἀνατιθέμενον ὑμῖν τοῦτο καθήκον. Προτρεπόμενοι τοίνυν τὴν ἐντιμότητά της, ἵνα ἀποδεχθῆ εὐχαρίστως τὸ θεάρεστον τοῦτο καθήκον, ἀξιοῦμεν παρ' αὐτῆς ἵνα μετέλθῃ τοῦτο συνωδὰ τοῖς θεθεῖσιν ὄροις. Συνιστῶμεν δ' ὑμῖν νὰ καταβάλητε πολλὴν προσοχήν, ἵνα μὴ ὑποπέσῃ εἰς χρέος τὸ μοναστήριον, ἀλλὰ δύνηται ἐκ τοῦ περισσεύματος αὐτοῦ νὰ βοηθῇ τὰ ἄπορα σχολεῖα πρὸς πρόληψιν δὲ τοῦ πρώτου καὶ ἐπιτυχίαν τοῦ δευτέρου θεσπιζόμεν καὶ πρὸς ὑμετέραν γνώσιν τὸν ἀπαράβατον τοῦτον ὄρον: ὅτι οὐδὲν ὁμόλογον καὶ οὐδὲν ἔγγραφον καὶ οὐδεμία πράξις ἀφορῶσα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον σπουδαῖα συμφέροντα θεωρεῖται ἔγκυρος, εἰάν δὲν φέρῃ τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν καὶ τὴν ἡμετέραν ὑπογραφήν, ἀλλ'

Κ. Μπελιώτης
Ἀποβ. 1939-40
Ἀρχ. ἱερογράφου
Πλωτ. 1939-40
α. 81-82

ἐπιβαρύνει ἀτομικῶς τὸν ὑπογράψαντα αὐτό, καὶ διὰ τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ ἐπιφέρει καὶ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἐνεργήσαντος ἐκ τῆς θέσεως, ἣν κατέχει.

Πολλὰ τὰ καλὰ εὐελπιζόμενοι ἐκ τῆς ἐφορείας ἡμῶν, ὡς προεγράφη, ἐπικαλούμεθα ὑπὲρ ὑμῶν ἀντιλήπτορα τὸν Θεόν, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἶη μετὰ τῆς ὑμετέρας ἐντιμότητος.

Ἐν Φιλιππουπόλει τῇ 13ῃ Αὐγούστου 1882

τ. σφρ.

ὁ Φιλιππουπόλεως Γρηγόριος

Σημείωσις. Τὰ ὑπὸ τὴν ἱερὰν μητρόπολιν Φιλιππουπόλεως ὑπαγόμενα ἐνοριακὰ μοναστήρια μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἐξαρχίας καὶ ἰδρυσιν τῆς ὑπ' αὐτὴν Βουλγαρικῆς μητροπόλεως τῆς Πλόβδηφ ἦσαν τὰ ἐπὶ τῆς Ροδόπης τοῦ ἁγίου Γεωργίου Μπελασιτίσης, ἁγίων Ἀναργύρων Κουκλένης καὶ ἁγίου Κηρύκου Βοδενῶν, πρὸς δὲ καὶ ἡ σταυροπηγιακὴ τοῦ Βατοσκόβου ἱστορικὴ μονή.

Περὶ τοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἴδε: *Μυρτίλου Ἀποστολίδου*, *Θρακικά τόμ. V*, ἔτ. 1934, σελ. 236—245.

Ὁ διοριζόμενος ἔφορος τῆς μονῆς Κωνσταντῖνος Πατρικὸς διετέλεσεν ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν γραμματεὺς τῆς μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως. Ἦτο λόγιος καταγόμενος ἐκ Στενιμάχου. Ἐμαθῆτευσεν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Βατοσκόβου καὶ εἶτα ἐν τῇ ἑλληνικῇ κεντρικῇ σχολῇ Φιλιππουπόλεως. Ἀπέθανεν ἐβδομηκοντοῦτης τῷ 1886.

Ἡ σφραγὶς τοῦ μητροπολίτου Φιλιππουπόλεως Γρηγορίου (1880 Νοεμβρ. 14—1884 Δεκεμβρ. 29) ἦτο κυκλοτερὴς ἔχουσα ἐν τῷ μέσῳ σταυρόν, οὗ ἄνωθι περισσότερὰ καθιπταμένη πρὸς αὐτόν, ἐκατέρωθεν 18—81 καὶ κάτωθι ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, περίξ δὲ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἄρ. 46

Ὁ λόγος τοῦ προέδρου τῆς Ἐφοροδημογεροντίας ἱατροῦ κυρίου Σωτηρίου Ἀντωνιάδου κατὰ τὴν τελευταίαν γενικὴν συνέλευσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Φιλιππουπόλεως 9 Μαΐου 1903.

Ταχθέντες διὰ τῆς ὑμετέρας ψήφου εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν κοινοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν ὑμῖν εὐθύνας τῶν πράξεων ἡμῶν, ὅπως καταδειχθῆ, κατὰ πόσον ἐφάνημεν ἄξιοι τῶν ὑμετέρων προσδοκιῶν ἢ ἀνάξιοι αὐτῶν. Τὸ καθ' ἡμᾶς θεωρήσαντες ἱερώτατον ἡμῶν καθήκον νὰ υπηροετήσωμεν τὴν ἡμετέραν κοινότητα μετὰ τῆς δεούσης προθυμίας καὶ ἀφοσιώσεως, ἥσσαν κατεβάλομεν προσπλάθειαν ὅπως ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, συνισταμένας ἰδίᾳ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς εἰς τὴν ἐμπροτέρουσαν αὐτοῖς θέσιν, φρονούντες ὅτι παρ' αὐτῶν καὶ μόνων ἐξήρηται ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ὑπαρξίς καὶ ἡ διατήρησις σφῶς καὶ ἀσινούς τῆς ἱερᾶς παρακαταθήκης τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ὅτι ἐν τῷ μέσῳ ποικίλων περιστάσεων, ἥμισυ εὐνοϊκῶν, ὀφείλομεν νὰ ἐξευρίσκωμεν μέσα πρὸς ὑπερνήκησιν προσκόμματος παρακλύοντος τὴν τακτικὴν λειτουργίαν τῆς ἐκπαιδευτικῆς κινήσεως.

Κατὰ τὸ διετὲς διάστημα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 1901 μέχρι τέλους τοῦ 1902 κα-